

בס"ד ל' סיון ה'תשע"ג
 הדלקת נרות - 19:26
 צאת השבת - 20:17
 רבנו תם - 21:13
שעון קיץ לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 674
 @ השבת ראש חודש תמוז, לא אומרים "צדקתך".
 @ ביום שלישי, ג' בתמוז, יום פטירת רבי מנחם מנדל שניאורסון האדמו"ר מחב"ד.
 @ ביום רביעי, ד' בתמוז, פטירת רבינו תם. (ר' יעקב מרומרוג).

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

מפטי"דון: "השמים כסא"
 ופסוק ראשון ואחרון "מחר חודש"

פרשת קרח

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
 להשתתף בסעודה הרביעית
 בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מלנייני הפרשה:
 "ויקח קרח" בגימטריה = 'זה במקח רע'.
 כלומר: קרח עשה מקח רע (טעות), כאשר חלק על משה וחשב כי יוכל לנצחו.
 "עושר שמור לבעליו לרעתו".
 בגימטריה = 'עשרו של קרח לרעתו היה לו'.
 קרח, ועמו דתן, אבירם, און בן פלת ועוד 250 אנשים, חלקו על סמכותו של משה.
 משה נופל על פניו כאשר שומע זאת, כי חושש הוא מאד מאשר יקרה להם מאת ה'.
 אהרן ומולו העדה החולקת, מקטירים קטורת לפני ה'.
 האדמה פוערת את פיה ובלועת את קרח ועדתו ורכושם, ואש אוכלת את 250 האנשים.
 בני ישראל מתלוננים על ה', וה' נוגף אותם במגפה.
 ה' מלמד את משה 'פטנט' כדי לעצור את המגפה, והוא: **להעביר קטורת בתוך העם.**
 "ויקח קרח בן יזהר בן קהת..."
 נאמר "אל יתהלל עשיר בעשרו", שכל העושר של הקב"ה הוא. שנאמר: "לי הקסף ולי הנהב נאם ה' צבאות": (חגי פרק ב ח) וברמו: "קרח עינו הטעתו". תיבת עינו גימט' **ממון (136)**, ועתיד קרח לעשות תשובה ויעלה מן השאול, בסוד הכתוב: **צדיק פתמב יפרח** (תהלים צב יג) סופי תיבות **קרח**. ואומר: ר"ף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה וקבוד: (משלי כא כא). וברמו: חיים צדקה וקבוד (308). עם השלש מילים גימט' קרח. (308).
 "בוקר ויודע ה' את אשר לו" (ט"ז ה')
 אמרו חז"ל: תדע כמה המחלוקת קשה. שביום העגל ירד להם מן, וביום מחלוקת קרח לא ירד להם מן. בזה אפשר לפרש הכתוב: "כי כל העדה כולם קדושים" - ויש להם זכות כדי שירד להם מן ואינם צריכים לזכותם. ומדוע תתנשאו - לומר שהמון בזכות משה, והענן בזכות אהרן, והבאר בזכות מרים. מדוע תתנשאו לומר בזכותם ולא בזכותינו. לזה אמר לו משה רבנו: "בוקר ויודע ה' - אם ירד לכם מן, אף אני אומר שזה לא בזכותי אלא בזכותם. ואם לא ירד, אזי תדעו שהוא בזכותינו. (שערי רחמים)
 "זאת עשו קחו לכם מזהות קרח וכל עדתו" (ט"ז ו')
 הקטורת מסוגלת להציל האדם מן המיתה, שנאמר: "קח את המחיתה ותן עליה אש מעל המזבח ושם קטורת והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם" (י"ז, י"א). קחו לכם מחתות - סופי תיבות: **מות**. רמוז להם שאם יחזרו בתשובה יינצלו על ידי מחתות הקטורת, ואם לאו, סופם למיתה.

פ' תבליעני הארץ (טז, לד)
 הקשו המפרשים: מדוע נסו 'מקולם' ולא נסו לקולם. אלא שהעצה לעם ישראל בעת צרה הוא לילך לבתי כנסיות ולבתי מדרשות לתורה ולתפילה, כי הקול קול יעקב. בזמן שהקול קול יעקב אין הידים ידי עשו, וזהו וכל העם נסו לקולם, היינו **העצה של הקול** קול יעקב ולכן כתיב לקולם ולא מקולם. אמרו חז"ל (במסכת ערכין) שמי שחטא בחטא לה"ר יתקן חטאו בתלמוד תורה הק', ולכן כאן יען שהם חטאו בלשון הרע על משה, לכן נסו ישראל לקולם היינו לתלמוד תורה להעצה של קול יעקב, כי זהו התיקון להחטא של לשון הרע ונסו לתלמוד תורה לינצל מחטא לה"ר. (רבי משה הלברשטאם) "רב לכם..."
 נראה ברמז שזהו שאמר שמואל: "ואשיב לכם" דנתכוין לרמוז על תיקון קרח, במה שאמר: "רב לכם" שפגם באותיות **לכם**, ר"ת: לזיה כהונה מלכות, ותיקן שמואל, ע"י שהשיב תיבת "לכם" לתיקונה באותיות "מלך", וכדאמר "ואשיב לכם", תיבת וְאָשִׁיב: אותיות **שוב יא**, כנגד קרח גימט' שוב, המוזכר יא פעמים בפרשת קרח, כגימט' קטנה של שמו. וזהו שרמזה חנה בתפילתה: "מוריד שאול ויעל" שסופו של קורח לעלות מן השאול בזכות שמואל.
פינת הניבים והפתגמים
הזליך את פלוני שולל = השלה, הטעה את פלוני, הבטיח לפלוני הבטחות שוא.
דוגמה: בעת המשא-ומתן עם ראשי משךד האוצר הבינו המורים, כי השר מנסה להזליך אותם שולל.
מקור: מוליך יועצים שולל וְשׁוֹפְטִים; הוֹלֵל [אִיּוֹב יב, יז]. (ניבונון)

העלון שיעון גניזה
 במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
הסיוו מכוול מדרך עמי!
 אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

חודש תמוז

הוא הרביעי במניין החודשים שאנו מונים מניסן, וכן הוא נקרא במקרא "החודש הרביעי" (זכריה ח). השם תמוז, כשמות שאר החודשים, עלה עם ישראל מבבל. והוראתו הקדומה פולחן.

ידוע לדורות ההם, ככתוב (יחזקאל): "והנה שם הנשים יושבות מבכות את התמוז" (ספר התודעה) מזלו **סרטן** - סר "טן", ההזדמנות להסיר כאוס ('טן' בארמית) מקרבנו, ולקבל חיסון מפני סרטן גשמי ורוחני.

צרות רבות ארעו בחודש זה לעם ישראל, וכדי לעורר הלבבות ולפתוח שערי תשובה חייב כל אדם ואדם באשר הוא שם, לשים אל ליבו באותם הימים ולפשפש במעשיו ולשוב בתשובה, כי אין העיקר בתענית. ויהיה זה זכרון למעשינו הרעים ומעשה אבותינו.

רושמי רשומות דרשו: **אותיות תמוז** - ראשי תיבות של **זמני תשובה ממשמשים נבאים**. הכוונה כמובן לימי בין המצרים, חודש אלול וימים נוראים.

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

חום = אהבה

לעיתים קולטים אנו בעיה אצל אחד הילדים, התנהגותו אינה נושאת חן בעינינו, הדרך בה הוא צועד נראית לנו גוויה. אין כל טעם לצאת למלחמה, ולהתחיל בהפגזה ישירה. זה לא יעבוד, הילד ירגיש מותקף, יתבצר בעמדתו, לא יסכים לשמוע, וימאן לקבל את דברינו.

נשאיר איפוא את הארטיילריה הכבדה מונחת במקומה, לא כאן זירת הקרבות. הבה ניקח את הנשק בה השתמשה השמש - ה"חום". שדרו חמימות כלפיו, גלו אמפתיה, האזינו למצוקה, הקשיבו למשאלות. אם השדר יהיה כנה ואמיתי, לבו של הילד יפתח אליכם באהבה חוזרת, סביר להניח שהבעיה תפתר מאליה.

גם אם לא נפתרה הבעיה, החום והאהבה אותם תשדרו ללא תנאים, יפתחו פתח לקשר אמיתי שיעזור לכם ולילד לעלות על דרך המלך ולמצוא פתרון לבעיה מתוך הבנה ואהבה. החום והאהבה שהשקעתם בילד אף אם לא יראו פירותיהם באופן מיידי, ללא ספק אין מדובר בהשקעת שווא. ברבות הימים תווכחו לדעת כי עמלכם לא היה לריק. הילדים יוכיחו את עצמם בעקבות החום והאהבה ששודרה להם.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה

כ"ה יהודה ונעמי דוידה הי"ו
שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור של מרן **עובדיה יוסף שליט"א** לרפואת והצלחת כל משפחתם. שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה תעמוד להם באושר בפרנסה טובה. **לזיווג הגון משורש נשמתם** עוד השנה לריון בן נעמי הי"ו, **לשרית** בת נעמי מנב"ת, **למור** בת נעמי מנב"ת.

ברכה והצלחה לידידנו

ד"ר הג'בי הי"ו
בן רבקה ונחום מנב"ת על הסיוע לזיכוי הרבים. **שיזכה לזיווג הגון משורש נשמתו** הטהורה **עוד השנה**. פרנסה טובה, אושר ושלווה. ויתגשמו משאלות ליבו לטובה.

רפואה שלימה

כ"ה אהרן ז'הרי
בן **שמעה הי"ו** הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות ויראה בשמחת כל יוצאי חלציו.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה

איתי מוסאי הי"ו וכלי **דנינו** מנב"ת שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור של מרן **עובדיה יוסף שליט"א** לרפואתם והצלחת כל משפחתם. שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה תעמוד להם באושר בפרנסה טובה, ויתגשמו משאלות ליבם לטובה, ורפואה שלימה **לדניאל דנינו** בן עישה הי"ו שיחזור לאיתנו הראשון.

ברכה והצלחה

כ"א לי ורינה נסימי הי"ו
על הסיוע לזיכוי הרבים. שיזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה, לאורך שנים רבות טובות ונעימות וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "**אברהם יג"ל**" משדר בלויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של מרן הר"ג **עובדיה יוסף שליט"א** בבית הכנסת "**אוהל מועד**" בשעה **21:30** השיעור יוקרן על גבי **מסך ענק** בע"ה תתקיים **סעודה רביעית**, בחסות "**מאפיית בית הלחם**"

רפואה שלימה

כ"ז מימיה אכ"ד
בת מרים מנב"ת הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיה. שתחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות ותורה נחת מכל יוצאי חלציה.

"קול חן וקול אהבה, קול חן וקול כל"מ"

מזל טוב ואיחולים לבניים **כ"ה יאכל ויפה עובדיה הי"ו** **אפרים ורבקה אברהם הי"ו** לנישואי **שי** עם **נחלי** מנב"ת יח"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. **"ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"**

בשורה בשימחה

תפילת מנחה מוקדמת תתקיים כל ערב שבת בבית הכנסת "**עזרא הסופר**" בפלג המנחה. **בערב שבת זו מנחה בשעה 18:15** הציבור מוזמן.

רפואה שלימה לעמרים נחמיאס

בן עליה הי"ו. הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיזכה לשנים רבות טובות ונעימות.

לע"נ החסיד והישר

יאיר קולצ'ה בן **אסתר ובנימין ז"ל** ביום רביעי ד' תמוז פקידת שנתו. שימליץ טוב בעד כל משפחתו

בריאות והחלמה איתנה :

שבתאי מוסאי בן זליכה ואברהם הי"ו ציון נאמן בן מרים הי"ו **משה נאמן בן מרים הי"ו** **מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ו** **אברהם נאמן בן מרים הי"ו** **ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו** **מרים דוידה בן פרי הי"ו** **גולשן באבאי בת מרים מנב"ת** **מרים נסימי בת זליכה מנב"ת** **לחולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.**

לע"נ הצדיק והענו

יוסף ללזרי בן **קדמחאר ומירזה ז"ל** ביום שני ב' תמוז פקידת שנתו. שימליץ טוב בעד כל משפחתו

לע"נ הצנוע והענו

ניסן אליאב בן **ישועה ז"ל** ביום שישי ו' תמוז פקידת שנתו. שימליץ טוב בעד כל משפחתו

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמת :

שרה אליאס בת מרגלית ז"ל
ענת גרפי ז"ל בת יהודית שתחיה
ג'והר קמרי בת טאוס ויחזק ז"ל
שמעה עוקבי בת מורי חיים דנין ז"ל
גמילה ברנס בת ברקנה ושמעון ז"ל
מזל דיין בת עליה ז"ל
דניאל אבנר נח בן עטיה ז"ל

משה מוסאי בן זליכה ואברהם ז"ל
יעקב עמרני בן רבקה וששון ז"ל
שמעון שלומי ז"ל בן מרים שתחיה
חיים נאמן בן מאלק ואהרון ז"ל
שרלי שלום אליהו מטודי בן מרסל ז"ל
שמעון שבת בן רחמה ז"ל
חיים גרפי בן אברהם ז"ל

לע"נ **מרדכי לארי ז"ל**
בן שלמה ושרה הי"ו
נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל
נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו
כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

”ויתן את הקטורת ויכפר על העם” (פרק יז)

שאלה: מה החשיבות שיש באמירת פטום הקטורת?

תשובה: כתב הזוהר (סוף פרשת ויקהל), שבמקום שאומרים פטום הקטורת בכוונה ורצון הלב, אין המוות שולט שם, וינצל מכל נזק ומכל מיני דברים רעים וכו', וחביב הוא מעשה הקטורת לפני השם יתברך יותר מכל עבודות ומעשים שבעולם, ותועלת אמירת הקטורת גדולה מתועלת התפילה ולכן יש לומר פטום הקטורת קודם התפילה. ואמר רבי שמעון, אם היו בני אדם יודעים כמה עליון הוא מעשה הקטורת לפני הקדוש ברוך הוא, היו לוקחים כל מילה ומילה ממנה, והיו מעלים אותה עטרה על ראשם ככתר של זהב. ואם מכיון באמירתה יש לו חלק בעולם הזה ובעולם הבא. ויש לדקדק לקרואה בתוך הסידור מילה במילה, שמא ידלג תיבה אחת, ואנו אומרים ”אם חיסר אחת מכל סממניה חייב מיתה”. אבל רבי יוסף חיים בספרו ”עוד יוסף חי” (פרשת מקץ אות ז) כתב שיכוין שאנו קוראים בלבד ולא יכוין שתהיה הקריאה במקום ההקטרה משום שאם יחסר תיבה אחת יהיה חייב מיתה חי”ו.

יש נוהגים למנות סממני הקטורת באצבעותיהם בשעת אמירתם. כן כתב החיד”א במורה באצבע (סי' ג אות עג), ובגן איש חי (פרשת מקץ אות ח), ובכף החיים (סי' מח סק”ד).

”במכל מתגיתכם תריבו את כל תריבות ה'” (פרק יח)

פירש רש”י בתרומה גדולה הכתוב מדבר, שאם הקדים לוי את הכהן בכרי וקבל מעשרותיו קודם שיטול כהן תרומה גדולה מן הכרי, צריך להפריש הלוי מן המעשר תחלה אחד מחמשים לתרומה גדולה, ויחזור ויפריש תרומת מעשר:

שאלה: בהפרשת תרומות ומעשרות מפרישים תרומה גדולה, באיזה שנים מפרישים למי נותנים את הפרשה? ומהו שיעורה?

תשובה: תרומה גדולה נוהגת בכל השנים חוץ משנת שמיטה. תרומה גדולה בזמן שבת המקדש היה קיים היו נותנים אותה לכהן. בזמנינו שהכהנים טמאים מתים ואינם יכולים לאוכלה בטהרה התרומה הולכת לאיבוד.

תרומה גדולה בזמן הזה אפשר להפרישה לכתחילה אף מן החלק הרע שבפירות, אך שיהיה ראוי לאכילה.

תרומה טמאה דינה בשריפה. וכשאין באפשרותו לשרוף, אפשר להקל שיקברנה, ובשעת הדחק שקשה לקבור את התרומה יעטפנה בשקית ניילון וישליכנה לאשפה. ומכל מקום מנהג העולם להקל ולהניח באשפה ואפשר להקל בפרט בדבר שהוא ספק טבל.

נכתב ע”י ר' עוזי נסימי הי”ו

לשאלות בהלכה בטלפון 050-7529102 בשעות 9:30 - 17:00

שומר פיו ולשונו / ראובן אמונה

עד כמה חמור עוון לשון הרע, נלמד משלוש הפרשיות הבאות:

א. בפרשת בהעלותך פרק י”ב מסופר שמרים דיברה על משה, היא בסך הכל השותה אותו לשאר נביאים, וזה נחשב לה לשון הרע. מיד הקב”ה מתערב בשיחה ומוכיח את אהרון ומרים, ואח”כ מרים נעשתה מצורעת. כידוע הצרעת היא עונש למדבר לשון הרע. והצרוע נשלח לבידוד מחוץ למחנה למשך שבעה ימים. נשאלת השאלה, היכן מצאנו שהקב”ה מעניש מיד? היכן הבחירה החפשית? לו יצויר שכל המחלל שבת היה נסקל מיד, לא היו מחללים שבת. אם כן לא היה לאדם חופש בחירה.

ב. בפרשת שלח, רש”י שואל למה נסמכה פרשת מרגלים לפרשת מרים, ומתוך לפי שלקתה על עסקי דיבה שדיברה באחיה, ורשעים אלה ראו ולא לקחו מוסר.

ג. בפרשת קורח מסופר שקורח רצה תפקיד חשוב לעצמו לשם כך קיבץ מסביבו 250 ראשי סנהדרין והסית אותם נגד משה. בהמשך כתוב מה היה עונשו.

שאלנו בתחילה מדוע הקב”ה התערב והעניש את מרים מיד? כי רצה ללמדנו את חומרת המדבר לשון הרע. גם אם מה שמספר הוא נכון וכל שכן שאינו נכון, העונש הוא צרעת. והיום שאין צרעת, הקב”ה מעניש ע”י בעיות בבריאות, פרנסה, בנים, שידוכים וכו’...

לכן העצה הטובה להינצל מצרות וכל מיני מרעין בישין להיזהר מלדבר לשון הרע ורכילות, כמו שכתוב במשלי (כ”ה) ”שומר פיו ולשונו, שומר מצרות נפשו”. (לרפואה מוסאי שבתאי בן זליכה הי”ו)

”מכל מלמד” השכלתי...”

קורח זיכרל בקטניות

בחומש במדבר ישנו דבר מענין ביותר. כל הפרשיות בחומש זה קשורות ומחוברות סוף פרשה בתחילת הפרשה הבאה.

במדבר - נשא: חלוקת התפקידים שנתן משה רבינו ללויים במשכן החלה בפרשת במדבר והושלמה בפרשת נשא.

נשא - בהעלותך: בפרשת נשא נאמרה פרשת קרבנות הנשיאים ופרשת המנורה נסמכה, ושאל רש”י ”למה נסמכה פרשת המנורה לפרשת הנשיאים”.

בהעלותך - שלח: בסוף פרשת בהעלותך נכתבה פרשת מרים, ובתחילת שלח פרשת המרגלים שראו שלקתה מרים שדברה באחיה ולא לקחו מוסר.

שלח - קורח: פרשת ציצית נאמרה בסוף פרשת שלח, וכדברי המדרש ו”בעל הטורים” סמך מחלוקת קורח לפרשת ציצית, שעל ענין ציצית חלק על משה.

קורח - חוקת: בסוף פרשת קורח נאמרה פרשת תרומות ומעשרות, ולכאורה אין לפרשה זו קשר עם פרשת חוקת.

חוקת - בלק: בסוף חוקת לקם משה נגד סיחון ועוד מלכי האמורי, ובתחילת בלק ”וירא בלק בן ציפור את כל אשר עשה ישראל לאמורי”.

בלק - פנחס: בסוף בלק נאמר בפנחס ”ויקום מתוך העדה ויקח רומח בידו” ובתחילת פנחס שכרו של פנחס על מעשהו שבפרשת בלק.

פנחס - מטות: בסוף פנחס נאמר ”אלה תעשו לה’ לבד מנדרים ונדבותיכם” ובתחילת מטות מצוות נדרים ונדבות.

מטות - מסעי: בסוף מטות ”ויענו בני גד ובני ראובן” ומלחמות יאיר ומכיר ובפרשת מסעי תאור המסעות מיציאת מצרים ועד הכניסה לארץ ישראל. אם-כן יש לשאול, מפני מה פרשת חוקת אינה קשורה לפרשת קורח? ובאמת קשר גדול מאוד יש בין שתי פרשיות הללו, את המצוות חייב לקיים כהלכתן, בין אם מבין בין אם לא מבין. רוצה להבין - תלמד, תתעמק. לא הבנת? תקיים! וחלילה לך להמנע ממצוה בגלל חסרון הבנתך.

רפואה אלטרנטיבית

השפעתו הרעה של הסוכר הלבן

הסוכר שרוב העולם צורך הוא סוכר שאין בו ויטמינים, מינרלים, אנזימים וסיבים. משום כך כשאנחנו צורכים סוכר זה אנחנו מקבלים רק חומר מתוק שאינו מזין כלל. החסרונות בסוכר הלבן: בריחת סידן מהגוף (אוסטאופורוזיס) וחורים בשיניים. אדם שסובל מאוסטאופורוזיס, יכול ליפול נפילה פשוטה ברחוב או בבית וידו תישבר. איך זה קורה? תהליך הפקת האנרגיה ממזון דורש ויטמינים ומינרלים שונים. בסוכר מלא מצויים חומרים אלה ומסייעים לו למצות את האנרגיה מתוכו. לעומת זאת בסוכר לבן אין ויטמינים ומינרלים כלל והוא נאלץ לקחת אותם מהגוף עצמו כדי לסייע בספיגתו. הגוף נאלץ לקחת את הסידן מהשיניים ומהעצמות וכך נוצר דילדול של סידן בגוף וממילא - חורים בשיניים ובריחת סידן מהעצם.

" ואבותינו סיפרו לנו "

כי היא עושה בדיוק את מה שאני עושה, ומן הסתם עוד הרבה אנשים, במודע או בתת המודע, לטוב או לרע - היא משווה את עצמה לאחרים! אני בטוחה שאם השכנה שלי תקרא מאמר זה, תאמר לי את מה שכולם אומרים, 'אני ממש לא קרובה לדבר שקראים לו מושלם'. ואני בטוחה שבמחשבות שלה היא תחשוב על כל הדברים 'הלא בסדר' שהיא רואה אצלה או בילדים שלה, בהשוואה לאחרים כמו, בדיוק כמו שאני עושה.

כשהבנתי שמה שאני עושה הוא ממש לא נכון וטוב, החלטתי ללמוד לשמוח בחלקי בלי לרדוף את עצמי, בלי לרצות להיות מושלמת. כי עם כל ההשוואות האלה עשיתי את הדבר האיום ונורא שיכול להיות - ראיתי רק את הדברים 'הרעים' שבי, האשמותי את עצמי, דנתי את עצמי לכף חובה. אבל לא עוד. היום, כשאני הולכת לבקר את שכנותי, אני לא נותנת את דעתי על כלום, זה ביקור שכנות-חברות, וזהו. בלי שום לחץ, בלי להשוות.

כי מה זה משנה אם החלקים של הלגו מפוזרים על הרצפה, הרי זה הזמן של הילדים לשמוח, לשחק, להרגיש ילדים. מה הבעיה לאסוף אותם ביחד אחר כך? אז מה אם נשפך קצת שוקו על הרצפה, תמיד אפשר לנקות, נכון? אי אפשר לרצות ילדים, אבל גם לרצות לגור במזיאון, בלי להרגיש אותם קצת, את הבלגאן שהם עושים, בלי לשמוע את הצחוק השובב שלהם ברקע גם כשהחלב נשפך. 'תודה רבה לך בורא עולם על הילדים שאתה נותן לי. כשהם יגדלו ויילכו לקן הפרטי שלהם אתגעגע לבלגאן הזה, אני בטוחה. אז אני צריכה ליהנות ממנו כל עוד הם כאן איתי, נכון?' בודאי, מה השאלה! תוך כמה דקות של מחשבה מעמיקה מצאתי מלא נקודות טובות. כי רגע, גם לי יש בית נחמד ונקי, רוב הזמן, אולי הוא לא מסודר ומאורגן בצורה מושלמת, אבל עם חמישה ילדים, שרובם בנים, הבית נראה לא רע, אחרי הכל. ורק כשאני ממש חולה אני קונה חלות. בדרך כלל, חלל הבית מתמלא בריח ניחוח בישולים, של חלות ועוגות שאני אופה, אז מה לא בסדר? מה לא טעים אצלי שטעים יותר אצל שכנותי היקרה? וגם, כמי שנמצאת בארץ כמה שנים (עלינו ממיאמי לפני שלוש שנים) אני מסתדרת לא רע בלי המשפחה מסביב. אין לי את הלוקוסוס שיש להרבה חברות - אמא, אחיות או גיסות שעוזרות מדי פעם. את הכל אני עושה לבד, אז מה, זה לא נחשב?! הילדים שלי כאלה מקסימים. אחד מאוד אוהב לצייר, והשני אוהב ללמוד תורה. וואו, איך שדברים נראים פתאום אחרת...

תודה רבה לך אלוקים היקר על כל הדברים הנפלאים שאתה נותן לי. אני כזו ברת מזל, גם אם לא הכל מאה אחוז מושלם, נכון? אז אלוקים היקר, תעזור לי להמשיך להתמקד רק בנקודות הטובות, בעזרה שמעניק לי בעלי וביופי של ילדי, בבית המקסים שנתת לי, ולא במה שחסר או אין לי (מי אמר בכלל שחסר לי?)

כי אם אראה את הנקודות הטובות שבי, אזכה לראות את הנקודות הטובות שבסובבים אותי, זה הרבה יותר טוב. זה עושה ניסים ונפלאות. וחוף מזה, רבי נחמן מברסלב מלמד אותנו שזה מה שאנחנו צריכים לעשות. תורה רפ"ב שחסידי ברסלב נוהגים ללמוד אותה "אזמרה" - רק אזמרה! לראות את הטוב בי ובסובבים אותי. לא להשוות את עצמי לאף אחד, לא לרדוף ולא להאשים. רק לשמוח בחלקי. ואת זה, אומר רבי נחמן, צריך לעשות כל הזמן! אחרת, הדימוי העצמי של האדם נמצא ברצפה. תודה לך בורא עולם. כמה כיף לדעת שאפשר לסמוך עליך, על האמונה בדך שעוזרת לנו לשמור על השפיות. ויותר מכל, לא להשוות את עצמנו לאף אחד.

הדשא בצד השני של הגדר ירוק וטעים, אבל לא יותר מהדשא שלי. (גבי רחל חיים מנב"ת)

הדשא של השכן "טעים" יותר

מיד לאחר שעברנו דירה, פגשתי את "השכנה המושלמת" שלי שהציעה לי את עזרתה בכל מה שאפשר.

יום אחד ביקרתי אצלה. איזה בית נקי. כן, זה נחמד, אבל לא צריך לעשות מזה כזה עניין, נכון? בכל אופן, נא להכיר - גברת ניקיון. השכנה היקרה שלי, עמדה שם, בבית הנקי והמבריק שלה. הילדים אומנם עדיין בבית הספר, אבל הסקרנות שלי גברה ככל שהרגעים חלפו, כי מאוד, אבל מאוד, רציתי לפגוש אותם, חלק מהם בגיל של הילדים שלי, אולי הם יהיו חברים!...

ואז הם הגיעו, הילדים שלה. כאלה מושלמים, מסודרים מכף רגל ועד ראש (כן, גם אחרי יום לימודים). אלוקים, אפשר לקבל משהו יותר מושלם מזה?

אף פעם לא ראיתי את הילדים שלה רבים או מתווכחים, גם אותה לא שמעתי מרימה את הקול אפילו פעם אחת.

ערב אחד התקשרתי אליה, והיא רגועה, עונה כאילו כל מה שיש לה לעשות הוא רק לחכות לשיחת הטלפון שלי ולשאול אותי 'מה שלומך רחל, איך אפשר לעזור לך היום?' האם חסר לך פריט מסויים?

אני מנסה לחשוב על משהו שלא ביקשתי ולא קיבלתי ממנה, תפוחי אדמה, מיץ תפוזים, ביצים, דבוק... שמישהו יעצור אותי.

הילדים שלה אף פעם לא מאבדים את שיווי המשקל שלהם, אתם מבינים למה אני מתכוונת. כי הם כאלה מושלמים, כאלה מחונכים, כאלה מסודרים. פעם, אפילו ראיתי את בת השנתיים המתוקה שלה מנקה את הרצפה עם מגבונים, מנסה לחקות את אמא שלה, גם היא כנראה לא סובלת בלגאן ורצפה מלוכלכת. גם היא מושלמת כמו אמא שלה, שתיהן אוהבות בית מסודר טיפ-טופ. ביום חמישי בערב, ריח ניחוח עולה מביתה. היא כבר בישלה כמעט את כל התבשילים לשבת, וכמו, כיאה למושלמת, אפתה את החלות הכי טעימות (הייתכן? הדשא של השכן הוא לא רק ירוק יותר אלא גם טעים יותר)!!

בכל אופן, היא השכנה המושלמת שלי. ואני, אוי ואבוי, כל כך רחוקה מזה, אבל אני ברת מזל שיש לי שכנה כזאת, נכון? אלא שכל המושלמות הזו גרמה לי לחשוב לא מעט על מה שקורה כאן, בעיקר איתי. כן, אתם בטח יודעים שהדשא של השכן ירוק יותר, ועכשיו אני גם מודה ואומרת לכם שהוא גם טעים יותר. מה לעשות, ככה זה כשאתה שקוע בצד השני של הגדר ולא בחלק שלך.

קנאה יכולה לגרום לזקקים איומים (כמו קנאת קורח ועדתו), אבל הסכנות הגדולות ביותר אורבות לך ברגע שאתה מתחיל להשוות את עצמך עם אחרים.

מאוד קשה לי אחרי שאני רואה את הבית המסודר להפליא שלה, בעיקר כשאני חוזרת הביתה, פותחת את הדלת ו... רואה את הבלגאן שחוגג אצלי בבית. כל החלקים של הלגו מפוזרים בסלון, ושוקו שנשפך על רצפת המטבח. כמה פעמים אמרתי לילדים המתוקים שלי, לא להכין לבד את השוקו, מדוע הם לא מקשיבים?!

למה? למה זה קורה לי? למה כשאני מגיעה הביתה אני רואה את כל "הפגמים" ואני לא שמחה בחלקי, מעצמי, ממה שיש לי? ואת ההרגשה הזו, כך הבנתי גם בלי להיות בלשית מומחית, אני מרגישה תמיד כשאני חוזרת הביתה, מהממלכה של השכנה היקרה והמושלמת שלי.

באחד מן הימים שוחחתי עם חברה, אישה נשואה פלוס כמה ילדים, וניסיתי לקבל ממנה כמה עצות מעשיות.

פתאום, היא פונה אלי ואומרת לי: "רחל, את כל כך מושלמת, כל כך יפה, אופה חלות ועוגות מדהימות, אמא נפלאה. מצחיק, אבל אני רוצה להיות בדיוק כמוך!" בום! זה היכה בי. למה היא מתכוונת כשהיא אומרת "את" - כלומר אני - "כל כך מושלמת"? עכשיו אני מבינה